

върви към отрицание на социализаторските функции на семейството (независимо от неговата етнoсна принадлежност), да не се вижда или поне да не се оценява достатъчно връзката на семейството с другите обществени (държавни и недържавни) институти, няма да бъде правилно. А ако то се допусне това ще отведе до нихилизиране на семейството, до отрицание на неговите възпитателни възможности и т. н. Нещо, което едва ли ще се радва на разумен прием и позитивен резултат.

Преди да завърша този раздел на моя труд искам да отбележа, че частта, посветена на духовния бит и култура на циганите, е дадена изцяло в обнародвания вариант и за нея няма нищо друго в супер-секретния вариант.

Казано максимално общо, строго секретното изследване, въпреки неговите слабости (на някои от които се спрях) предлага една картина на ромската етническа група у нас, която заслужава да се знае, а евентуално и да се ползва в теоретическата и в практическата работа в сферата на циганския проблем в нашата родина.